

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Jeg hører de høje Palmer

Citation: Drachmann, Holger: "Jeg hører de høje Palmer", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 273. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann10tom-shoot-workid56459/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Alene jeg sidder og slider
 Ganske som før
 Nej er det Dig, Theresina, som banker paa min Dør?

JEG HØRER DE HØJE PALMER —

„Jeg hører de høje Palmer
 Suse med svag Musik“
 Forbi min Dør, forbi min Dør
 Med ilsomme Trin hun gik;
 „Jeg hører de høje Palmer“ ...
 Citatet galt, Citatet galt;
 O Theresina, hvor har Du
 Min Kærlighed slet betalt!

DOG, DET ER GODT, SAADAN DET GIK —

Dog, det er godt, saadan det gik:
 Du var — ja Du var en Musik —
 Du henrev mig, begejstred mig,
 Og Du var kæk, og jeg blev kaad,
 Det fødte Smil, det fostred Graad
 — O Gud, hvor jeg har elsket Dig
 Og hvor vi to var unge!
 Og læget blev mit syge Sind
 Og lappet blev min Lunge:
 Jeg bærer Frihed i mit Sind —
 Du bar den paa din Tunge!

ALLE KLOKKER BRINGER FJERNT —

Alle Klokker bringer fjernt
 Bud fra gamle Dage;
 Alle Blomster vender sig
 Og ser med Suk tilbage;
 Hjertegræsset skælver svagt
 Under Aftnens Brise;
 Stille, Hjerter! Skælv ej Du
 Som denne lille Vise.